

GimGos

List Gimnazije Gospić

Gospić, svibanj 2020., XXV. godina,
broj 25

Intervju s profesorom Antonom Orzesom

Projekt Erasmus+ - Putovanje u Bugarsku

Županijsko natjecanje iz košarke

IMPRESSUM

GimGos

List Gimnazije Gospić

Adresa uredništva:

Gimnazija Gospić
Budačka 24
53000 Gospić
www.gimnazija-gospic.skole.hr

Za izdavača:

ravnatelj
Josip Štampar, prof.

Glavna urednica:

Paula Matanović, 2. a

Uredništvo:

Nika Tomičić, Karla Savatović,
Darija Radulović, Marina
Jovanović, Iva Rukavina,
Rea Klobučar, Maja Mašić

Grafički urednik:

Marta Pavelić

Voditeljica:

Bosiljka Šarić, prof.

Suradnik:

Anton Orzes, prof.

SADRŽAJ:

- INTERVJU S ANTONOM ORZESOM
- MJESEC BORBE PROTIV OVISNOSTI
- ROJEKTI
- JESEN U LICI
- LITERARNI RADOVI
- SPORT
- ZABAVNI KUTAK

Intervju s profesorom Antonom Orzesom

Povodom otvaranja izložbe slika i crteža "Nedovršena ljubav" Antona Orzesa, profesora Likovne kulture i Informatike u Gimnaziji Gospić zamolili smo ga za intervju za naš školski list. Izložba je održana 27. studenog 2019. u Galeriji LU u Pučkom otvorenom učilištu dr. Ante Starčević Gospić.

Kada ste shvatili da je slikarstvo umjetnost kojom se želite baviti cijeli život?

- Vjerojatno ne postoji određeni trenutak odluke, to je nešto što je od najranije mladosti postupno sazrijevalo u meni.

Jeste li imali podršku obitelji na svojem umjetničkom putu?

- Da, imao sam podršku roditelja, ali uz napomenu: "Bolje bi bilo da se baviš nečim ozbiljnim."

Tko je bio Vaša inspiracija?

- Jan Vermeer Van Delft, nizozemski slikar iz 17. stoljeća.

Možete li nam opisati svoje školovanje?

- Osnovnu školu sam završio u jednom malom gradiću u Bosni gdje su tada živjeli moji roditelji zbog očeva posla. Nakon velikog potresa 1969. u Banjaluci odlazim u Rijeku gdje sam pohađao elektrotehničku školu, a zatim se ponovo vraćam u Bosnu

i Hercegovinu gdje 1980. diplomiram na ALU Sarajevo u klasi profesora Ratka Lalića. Iste godine počinjem raditi u školi. To su bile godine kada se počela uvoditi Informatika kao školski predmet, a kako nije bilo dovoljno profesora te struke, škola me šalje na specijalistički studij informatike na Elektrotehničkom fakultetu u Banjaluci. Mislim kako je važno napomenuti kako formalno školovanje nije dovoljno, osobito u današnje vrijeme koje odlikuju brze promjene u znanosti i široka dostupnost informacija. Ono što je pravo školovanje je čitanje. Dan u kojem nisam pročitao barem nekoliko stranica knjige je propao dan. Školovanje mi je dalo naputak kamo da idem, ali tamo sam morao otići sam. I naravno: "Nulla dies sine linea".

Bavite se slikarskom „teorijom i praksom“. Pripadaju li Vaše slike nekom umjetničkom smjeru, pravcu?

- Teško je govoriti o svom radu, osobito u smislu svrstavanja u neki određeni pravac.

Mogu reći da su mi bliska promišljanja Rene Magrittea i G.de Chirica. Magrittea u smislu da slika ne prikazuje ono što prepoznajemo na njoj, već isključivo samu sebe, a od de Chirica - sve što nas okružuje, pa čak i najobičnije stvari imaju u sebi neko tajanstveno i magično značenje – otisak duše drugih ljudi koji su tu boravili ili se koristili tim predmetima. Njihova bol, njihova ljubav, njihove misli ostavljaju tragove u prostorima i u predmetima koje su dodirivali ili samo gledali.

Možete li nam otkriti neke zanimljive i nepoznate detalje iz svojega života i rada?

- Za vrijeme rata bio sam zarobljen. I tako sjedimo mi, zarobljenici, ispred neke milicijske postaje i čekamo što će biti s nama. Naravno, najcrnje misli svakome prolaze kroz glavu. Hoće li nas strijeljati, koliko nam je preostalo života. Odjednom, jedan od zarobljenika kaže: "Trebali bismo se boćati". Svi zaprepašteno gledamo u njega. Je li poludio? Je li mu strah poremetio um? Na to on veli: "Čitao sam da boćanje produžuje ljudski život za šest godina".

Jeste li kao profesor Likovne kulture u svojoj profesionalnoj praksi otkrili pokojeg budućeg slikara?

- U svakoj generaciji kojoj sam do sada predavao bio je najmanje jedan učenik nadaren za slikarstvo. Međutim, nadarenost za nešto, naravno, nije dovoljna. Često nas život odvede nekim drugim putevima. Ipak, nekoliko učenika, kojima sam predavao, završili su akademiju i profesionalno se bave umjetnošću.

Kako se u Vašem životu prožimaju slikarstvo i informatika?

- To je pitanje koje mi često postavljaju jer na prvi pogled predstavlja spoj nespojivih pojmova. Obično u šali odgovaram da je i Leonardo da Vinci bio konstruktor strojeva, a istovremeno i slikar. Za ozbiljno, umjetnost je usko povezana s informatikom. U današnje vrijeme nemoguće

je zamisliti programersku firmu koja nema zaposlenog dizajnera. Zamislite samo koliko je potrebno slikarskog rada kako bi se napravila računalna igrice. Industrija računalnih igrica je po svojoj zaradi prestigla filmsku i glazbenu industriju zajedno. Sve više računalnih firmi zapošljava radnike humanističkog obrazovanja, osobito u području razvoja umjetne inteligencije. EU će u sljedećem financijskom razdoblju u razvoj umjetne inteligencije uložiti 2.5 milijardi eura. Ovo navodim samo kao primjer značaja povezanosti humanističkih i informatičkih znanosti.

Priča se da uskoro odlazite u mirovinu. Što nam možete reći o tome?

- Počeo sam raditi 1980. godine te ću 2020. imati približno 40 godina staža. Približno, jer sam nekoliko godina izgubio u ratu. Istovremeno ću napuniti 65 godina života. Prema novom zakonu radnik može sam odlučiti otići u mirovinu kasnije. Osjećam se fizički i psihički dovoljno zdrav te ću nastaviti raditi dok budem mogao (ili dok me ne otjeraju).

Vjerujete li u sudbinu?

- Ne, ne vjerujem u sudbinu. Život se sastoji od slučajnosti i našeg osobnog izbora. Na slučajne događaje nemamo utjecaja, a u donošenju odluka često smo ograničeni "zonom udobnosti". Ne želimo ništa mijenjati u životu jer se bojimo da će nam biti gore nego što je sada. Neodlučnost da nešto promijenimo u svom životu i slučajni događaji (dobri ili loši) često stvaraju utisak da nam je život predodređen nekom imaginarnom sudbinom. Ako vam se čini da vam sudbina nije naklonjena – promijenite nešto u svom životu i nemojte odustajati na prvom (ni na tisućitom) neuspjehu. Ili kako kaže Konfucije: "Naša najveća slava nije u tome da nikada ne padnemo, već da se svaki put kad padnemo, podignemo".

Novinari GimGos-a Darija Radulović i Marina Jovanović, 1. a

MJESEC BORBE PROTIV BOLESTI OVISNOSTI - INTERVJU

Udruga Stijene - predavač voditelj projekta "Kako reći ne?" – Matija Gorjanec
Mjesec borbe protiv ovisnosti – 15. studenog do 15. prosinca

Nevjerojatan put od pakla i nazad

Matija je bio invalid, drogirao se, nije htio više živjeti, a danas pomaže drugima u borbi protiv droge.

"Imao sam prosječno djetinjstvo kao klinac koji je rođen u Zagrebu, Zaprešiću. Bio sam "teški" navijač, bavio sam se raznim sportovima. Stvarno sam bio dobro dijete. Gorjanecu se ne događaju nesreće, frajerima kao što je Gorjanec ne događaju se nesreće."

Matija Gorjanec rođen je u Zagrebu, Zaprešić. Imao je djetinjstvo prosječna dječaka u Hrvatskoj. Nije mu nedostajalo puno toga, čak je u mladosti bio sportski tip. Bavio se raznim sportovima. Kao neke od sportova naveo je skejtanje, rolanje, bordanje, brdski biciklizam, itd. No, svi su njegovi ciljevi pali u vodu kad je postao invalid. Iako sada govori da prije nije imao neki cilj u životu, te da se to sve promijenilo otkad je postao invalid, sada ima cilj u životu, a njegov cilj je pomaganje drugima.

Saobraćajna nesreća nije jedino što je Matijin život okrenulo drugim tijekom. Jedne večeri u klubu rekao je "NE" drogama, a danas obilazi škole i drži predavanja tinejdžerima.

Kad ste se upoznali s drogom? nje škole koja se drogirala, a s cigaretama
Počeo sam se družiti s ekipom iz sred- i alkoholom u osnovnoj školi. Svakod-

neveno smo pušili travu, vikendom konzumirali "speed -bombone" (amfetaminska, stimulativna droga brza djelovanja), tripove (halucinoidna droga LSD u obliku malene pločice), kokain, travu, alkohol.

Kad ste shvatili da je to preraslo u ovisnost?

Bili smo na jednom "afterpartyju" (zabavi) i zapalio sam džoint (cigareta od marihuane) nakon kojeg više nisam bio normalan. U mojoj glavi je bilo 500 na sat, 500 kila na glavi. Javile su mi se paranoje i strahovi.

Kako je uporaba droge utjecala na vaš život s društvenog aspekta?

Sjećam se tog vremena kad smo se drogirali u kvartu, svi su nam bili krivi, sve nam je bilo krivo. Kada sam doživio nesreću, shvatio sam da je problem bio u meni. Ja sam svoju mladost izgubio vozeći auto, drogirajući se, opijajući se, umjesto da sam svoje dragocjeno vrijeme trošio na kvalitetnije stvari.

Kako ste ušli u svijet droge i koliko je to dugo trajalo? Kroz što ste sve prolazili?

Iako sam bio u kolicima, u svijet droge sam ušao zbog radoznalosti, bez razmiš-

ljanja. Drogiranje je trajalo nekoliko godina, a kao povremeni konzument preko vikenda, nisam puno razmišljao da bih se kao osoba mogao "raspasti" iznutra i naravno da nisam očekivao nikakve psihičke posljedice, ali bio sam u krivu. Od obitelji sam naravno skrivao svoje stanje, a obitelj se nadala da nemam tih problema. Pokušao sam prekinuti s tim porocima, no, nisam imao čvrst moral ni jaku volju i to me uništavalo. Iako sam izlazio van i pravio se da je sve u redu okićen zlatnim lancima, naušnicama, tetovažama i frizurama svih različitih mogućih nijansa sive boje, iznutra sam vrištao i nadao se da ovo nije kraj iako je sve tako izgledalo.

Na kraju predavanja rekao je: "Imam jednu dobru vijest i jednu lošu vijest. Loša vijest je da sam sebe ne možeš promijeniti, a dobra vijest je da ipak postoji način! S obzirom da se većina ljudi ne slože otprve s mojom tezom, a nisam ni ja u početku, zamolio bih vas da potpišete ugovor sami sa sobom u kojemu ćete odrediti cilj koji trebate ostvariti . U tom ugovoru navedite sve loše stvari koje radite. Probajte prestati sa svime na mjesec dana s ciljem da probate sami sebe promijeniti. E, to ti je ovisnost!

Nika Tomičić, 2. a

Izvješće o putovanju u Bugarsku - sudjelovanje u Erasmus+ projektu

C4 - POSJET UČENIKA GIMNAZIJE GOSPIĆ BUGARSKOJ U OKVIRU ERASMUS+ PROJEKTA GIFT THE MAGIC OF KNOWLEDGE od 29. rujna do 4. listopada 2019.

Predstavnici Hrvatske bili su učenici Gimnazije Gospić: Iva Rukavina, Paula Matanović, Antonia Mesić, Božana Živković i Rea Klobučar u okviru projekta *Gift - The magic of Knowledge* pod vodstvom mr.sc. Edite Klobučar i prof. Antonije Pavelić. Zemlje partneri su: *Italija, Bugarska, Rumunjska, Portugal i Cipar*. Prisustvovali smo C4 mobilnosti u Sofiji u Bugarskoj pod nazivom *Curious Minds*. Kao pripremu za ovu mobilnost morali smo osmisliti prezentaciju svoje države, grada, škole, a posebna zadaća nam je bila pripremiti projekt pod nazivom *Healthy Food*. Već prvog radnog dana vrlo uspješno smo se predstavili u školi 2. *SU "Akad. Emilijan Stanev"*, Sofia. Nakon toga uslijedio je petodnevni radni tjedan s različitim aktivnostima vezanim za kromatografiju, kriminologiju te strukturu stanica izvođenim u laboratorijima Škole. Bili smo osobito zadovoljni posjetom *Sofia University and Centre for Applied Studies and Inovation* gdje smo imali priliku susresti se s mladim znanstvenicima i njihovim radom. Zadnji dan bio je rezerviran za testiranje znanja iz područja biologije i kreativne radionice u kojima smo radili u međunarodnim timovima.

Osim radnog dijela uživali smo i u upoznavanju kulturnih spomenika u Sofiji i u europskoj prijestolnici kulture za 2019., Plovdivu. Prisustvovali smo prezentaciji Na studijskom putovanju "Back to the Past" (Plovdiv) kao i posjetu pod nazivom "*Bulgarian Revival Traditions*" u gradiću Koprivshitzu (Koprivčica), a cijeli grad je muzej na otvorenom i ima jako malo stanovnika. U Koprivshitzu smo u sklopu dogovorenih aktivnosti pripremali tradicionalni kruh.

Ponedjeljak, 30. rujna 2019.

Program prvog dana započeli smo obilaskom škole i prezentacijama o školama država partnera. Nakon prezentacija o zdravoj hrani koju smo imali kao projekt u svojim državama posjetili smo *Nacionalni povijesni muzej* i crkvu *Boyana* koja se nalazi na UNESCO-ovu popisu svjetske baštine (**na slici**: Nacionalni povijesni muzej u Sofiji).

Utorak, 1. listopada 2019.

Utorak je također bio rezerviran za posjet obrazovnim ustanovama i to sveučilištu u Sofiji (Sofia University) gdje smo imali priliku upoznati povratnika s Harvarda koji je tu osnovao Centar za inovacije koji smo također imali prilike razgledati, zatim smo sudjelovali u raznim pokusima koji su proučavali kromatologiju, kromatografiju i strukture stanica. (**na slici:** Centar za inovacije u Sofiji)

Srijeda, 2. listopada 2019.

U rano jutro, već oko 7 sati zaputili smo se na put do Plovdiva udaljenog dva sata vožnje od Sofije. Putovali smo autobusom, a putovanje je brzo prošlo u druženju sa sudionicima iz drugih država. Po dolasku u Plovdiv uputili smo se u obilazak grada. Na početku smo prošli ulicama Plovdiva koje su obilježene simetričnim, bogato ukrašenim zgradama i kamenitim cestama. Nakon približno tri sata obilaženja grada navratili smo u restoran na bogat ručak te kasnije nastavili razgledavanje tog živopisnog grada. Uživali smo u dobro očuvanim ostacima bogate rimske arhitekture što se posebno svidjelo pripadnicima talijanskog tima (**na slikama:** Plovdiv, Koprivštiza).

Četvrtak, 3. listopada 2019.

Četvrtak je također bio namijenjen za putovanja te smo otputovali u nešto bližu Koprivštitu gdje smo imali priliku vidjeti i okušati se u tradicionalnoj proizvodnji kruha sa tradicionalno proizvedenim brašnom. Također smo imali priliku kušati brašno napravljeno kao u doba paleolitika. Nakon zanimljivih prezentacija o pravljenju kruha, otišli smo u razgledavanje malog, ali živopisnog gradića s mnogobrojnim povijesnim i kulturnim znamenitostima (na slici: Koprivštica, kuća u kojoj se priprema tradicionalni kruh).

Petak, 4. listopada 2019.

Petak je bio dan namijenjen razgledavanju milijunskog glavnog grada Bugarske, Sofije. Ujutro smo prisustvovali prezentaciji o tradicionalnim plesovima i kulturi Bugarske, također smo slušali kvalitetnu prezentaciju o Bugarskoj koju su održali učenici iz Bugarske, a zatim je uslijedila svečana podjela certifikata. Nakon prezentacije uputili smo se u razgledavanje Sofije. Jedan od najzanimljivijih dijelova Sofije bio je „trokut kultura“, gdje se u krugu od 500 metara nalaze svetišta triju religija. Također su zanimljive bile iskopine nađene kraj crkava, no nažalost, ne mogu biti otkopane do kraja zbog grada koji se proširio iznad njih. Osim crkava razgledali smo i Parlament Vlade ispred kojeg, kao i u Engleskoj, stoje dva stražara mrkih izraza i pomalo čudne radne uniforme, svakih sat vremena imaju demonstraciju svojih sposobnosti koje su dakako, dojmljive. Razgledali smo i kazalište ispred kojeg se nalazi ogromna fontana, a samo je kazalište ukrašeno zlatnim ornamentima grčkog kazališta (na slikama: Sofija).

Paula Matanović i Iva Rukavina, 2. a

Pollution of the river Novčica

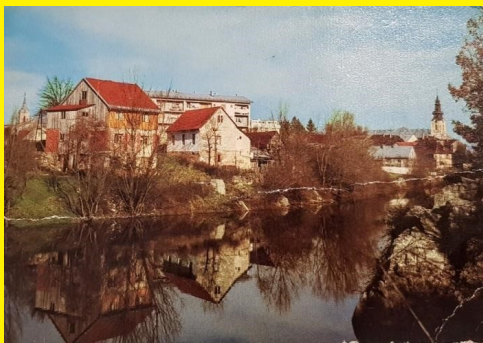
About the Novčica river

Novčica is a river in Croatia. It is 29 km long, passing through our town Gospić. It flows from the eastern slopes of Velebit and instills into Lika, the largest river of our area. The river is surrounded with beautiful nature and it is relaxing to kayak down its course. But unfortunately that beauty only lasts in the upper trough, more specifically to the Gospić hospital, further down the stream is literally an ecological disaster. Novčica used to be so clean, but now it is struggling with huge problem of pollution.

Novčica now and then

*Novčica once

In the past, the Novčica River was of great importance to the people of Gospić. There were numerous mills and public baths on it. The first coin bath on the Novčica river was opened in 1903 in Kaniska Street. In winter, ice was collected from it and been stored for the whole year for ice cream and beer cooling. In the summer season people were collecting crabs and fished. The water of Novčica river was considered curative so there was a series of bathing area on the river.

*Novčica now

Over time, baths and mills were shut down and disappeared, and the rivercoast was covered with dense vegetation and became almost inaccessible. Even today, the remains of the stone building of the mill of the Murković family, located on the bank of Novčica, near the New Bridge can be seen in Gospić. The mill worked until 1988 when the last miller retired. It is now neglected and is increasingly decaying. Due to the abundant fish stock and the 15 structure of the coast and the bottom, the Novčica River is ideal for fishing and kayaking. Although there are no industrial or any other pollutants along the stream, the Novčica river is unfortunately contaminated.

What is the problem?

In Gospić, for many years, there has been a problem of a started and unfinished wastewater treatment plant. The purifier started construction 33 years ago and since then, the sewage system has not been put in order, but an additional discharge of wastewater into the Novčica river has begun. The city sewage was discharged at one point into the Novčica River, and now there are 5 to 6 wells and pipes where wastewater is discharged. Smell and dead fish are just some of the results of pollution problem. The Gospić Hospital is one of the biggest problem for Novčica because it is the cause of its great pollution.

How can we solve the problem?

One of the ways to solve the problem of the pollution is to close all the pollutants, the introducing strict environmental guidelines and one of the most important ways to clean it is construction of sewage treatment plant and putting it into operation. Boyan Slat, a student of aeronautics at TU Delft, Netherlands, developed the concept of a river cleaning system. The young man devised a 'mechanism' consisting of long moving barriers floating on the surface, and anchored platforms where garbage would be collected, separated from plankton, dehydrated and possibly stored for further land-based recycling. The Lika Environmental Action known as LEA is trying to solve the pollution problem in this way.

LEA on the Novčica river

The Lika Environmental Action is important for Gospić. It is important for identifying and addressing environmental issues in Lika. LEA contributed to cleaning the Novčica by removing vegetation and landscaping around the hospital. It also cleaned the trough between the two bridges and tidied the shore. Encouraged cooperation with the Town of Gospić and Croatian waters in solving problems and improving the state of the river and the environment. But in the end it is people's duty to care about environment they live in and they need to take care of it for better tomorrow.

Why is the Novčica river so important to us?

Rivers are very important in towns because they can get drinking water, if the water is clean, they can be used for irrigation, drainage or as a bathing resort. It can be also an interesting place for vacations, and spending your free time, walking or fishing. The town could shine again and the quality of life of inhabitants could be better if the problem is resolved.

Nikša Jamičić, Ema Božić i Iva Špoljarić, 2. a

Klimatske promjene

Klimatske promjene su cjelovit pojam za svaku značajnu, neperiodičnu dugoročnu promjenu klimatskih elemenata pod utjecajem klimatskih modifikatora. Klimatske promjene se događaju, a najvećim dijelom krivnju preuzimaju nesavjesne ljudske aktivnosti. Spomenuti problem je dosad najveći izazov s kojim se čovječanstvo ikad susrelo, a uvjet ikakvog rješenja je globalno međudjelovanje bazirano na djelovanju svakog individualca pojedinačno. U suprotnom, čovječanstvo će biti primorano suočiti se s posljedicama koje će biti kataklizmičkih razmjera.

U posljednjih 100 godina prosječna globalna temperatura povećala se za 1°C što se pripisuje zlokobnom „efektu staklenika“ uzrokovanim emisijama stakleničkih plinova prije svega nastalih iz industrija. Koliko je industrijalizacija bila revolucionarna za čovjeka, toliko je bila negativna za planet Zemlju. Povećanje za samo 1°C dovelo je do ekstremnih vremenskih uvjeta, promjenjenim rasporedom padalina, šokantnom razinom topljenja ledenjaka te mnogih drugih katastrofa poput one najnovije - tragičnog požara na kontinentu Australije. Buktinja niskog raslinja traje preko tri mjeseca, završava tragično za 480 milijuna životinja, a na milijarde će tek utjecati nakon više od 53 000 izgorjenih kvadratnih kilometara. Požarom su u atmosferu ispuštene ogromne količine ugljikovog dioksida, uništena prirodna staništa, a dim je okružio planet i tako izazvao probleme brojnim državama. Nakon Australije, najgora kvaliteta zraka izmjerena je u Novom Zelandu i obalnim zemljama Južne Amerike koje su od Australije udaljene više tisuća kilometara. U navedenom događaju očituje se globalna međuovisnost posljedica klimatskih promjena kao i nedovoljna informiranost ljudi, a posebno mladih o istom. Budućnost potpuno ovisi o održivosti koju uništavaju klimatske promjene. Ljudi nisu dovoljno informirani o održivosti i njezinoj važnosti, ali i o ozbiljnosti problema klimatskih promjena. Europska unija pokušava se boriti s ovim gorućim problemom nizom ambicioznih politika, internacionalnom suradnjom te poticanjem EU projekata poput eTwinning-a. Unatoč svemu moderni školski kurikulumi pridaju premalo vremena tom gorućem pitanju sadašnjice tj. pitanju budućnosti. Svijetla točka školstva su EU projekti kroz koje se podiže razina svijesti učenika, njihovih roditelja, lokalne zajednice te pokreću konkretne akcije kako lokalno, tako i globalno.

U našoj Školi dio učenika se kroz veliku eTwinning zajednicu škola povezuje i surađuje na nacionalnoj, ali i internacionalnoj razini. Naglasak je na međusobnom povezivanju učenika koji pokazuju lokalne primjere problema, zajednički ih uspoređuju i stvaraju ideje konkretnih akcija. Bit rješenja problema nalazi se u vršnjacima koji svojim međudjelovanjem uspješno podižu svijest i pokreću aktivnosti za očuvanje planeta, bez toga nemamo šansu opstanka, a ipak na nama mladima svijet ostaje!

Rea Klobučar 3. a

Oakers GimGos - projekt

U nastavnoj 2019./20. godini učenici prvih, drugih i trećih razreda Gimnazije Gospić, sudjeluju u državnom projektu "*At the School of Open Cohesion*". Naš gospićki projekt je vezan konkretno za područje središta Ličko- senjske županije, te nosi naziv "*Promicanje održivog razvoja kroz revitalizaciju i povećanje privlačnosti šume Jasikovac*".

Cilj ovog projekta je osvijestiti ljude o važnosti prirode, naše šume Jasikovac, te ih potaknuti da što više vremena provode u prirodi. Na početku smo sudjelovali u dva projekta, "*Razvojni centar*" i "*Šuma Jasikovac*", ali nakon iscrpnih istraživanja opredjelili smo se za drugi projekt vezen za šumu Jasikovac.

Prostor šume zaštićeno je područje i nosi titulu *park šume*. U protekloj godini, financiranjem iz EU fondova u suradnji s upravom grada Gospića, park šuma Jasikovac je uređena u edukacijsko-rekreacijski centar.

Bitno je napomenuti da je naša škola jedna od pet odabranih škola u Republici Hrvatskoj koja sudjeluje u ovom projektu. Ime naše skupine je Oakersi. Zašto? Oak, koja dolazi od engleske riječi, u prijevodu znači hrast i najzastupljenije je drvo na prostoru šume Jasikovac. Naša skupina broji 29 učenika, s profesoricom Amneris Anna Diminić kao voditeljicom projekta i profesoricom Editom Klobučar kao zamjenicom voditeljice. Svi učenici su podijeljeni u skupine i svaka skupina ima određene zadatke koje odrađuje, kako bi istraživanje bilo što kvalitetnije.

Projekt završava u svibnju ove godine i škola koja je najbolje odradila zadatak bit će nagrađena putovanjem u Bruxelles u vrijeme "Tjedna europskih regija".

Nika Tomičić, 2. a

Voditeljica projekta: Amneris Anna Diminić

Don't give up on me

Hi, dear friend!

I am sure you know me, but not if you remember me. But, that's okay, people often forget me.

I'll help you. I am a sphere with 29% of land and 71% of water. Do you remember me now? Yeah, you're right, I am an Earth and you are my friend. I am also sure you have other friends and that you take care of them.

So, why don't you take care of me? I would appreciate it. I believe you are always there for them and don't like when others mistreat them. Does it bother you when they mistreat me? When they are throwing trash at me?

I don't want to be selfish, the only reason I am writing this to you is because I love you and want to be perfect for you.

But I can't. I can't if you give up on me. Maybe you think one piece you throw away won't count, but it will. Others do it too, it's true, but don't be like them. Be different!

I am sorry, but you don't own me, I am yours for some time and then I won't belong to you anymore. One day I will belong to your children and grandchildren. Do you want me to be useless to them?

You know that love can't last unless both partners take care of each other. They will never achieve their goals if they give up. I promise you, I will give all of me to survive and won't give up on you.

Will you?

The Earth

Maja Mašić, 2. a

"JESEN U LICU"

"*Jesen u Lici*" izložba je tradicijskih i poljoprivrednih proizvoda koja se održava od 1998. godine. Od 2007. održava se kao trodnevna manifestacija na kojoj se predstavljaju proizvodi malih poljoprivrednih gospodarstava (proizvodi od mlijeka, pekmezi, kolači, sirevi dr.), malih poduzetnika i svih onih koji na taj način čuvaju tradiciju ličkog kraja.

Ove se godine "Jesen u Lici" održala od 4. do 6. listopada na gospićkom Trgu Stjepana Radića, od 10:00 do 19:00 sati, a ulaz je bio slobodan. Raspored je bio prepun raznih događanja. Građani su prilikom otvorenja mogli prisustovati nastupu gradskog puhačkog orkestra, mažoretkinja i gradskog zbora "*Vila Velebita*". Drugoga dana održana je izložba goveda buše i ličke pramenke. Trećega dana su dodijeljena priznanja izlagačima. Dodjelom nagrada završena je 21. "*Jesen u Lici*". Povodom ove manifestacije imali smo priliku razgovarati s jednom od izlagačica. Razgovarali smo s gospođom Mandicom Pezelj, vlasnicom OPG-a "*Pezelj*". OPG "*Pezelj*" bavi se proizvodnjom proizvoda od aronije koji su sve poznatiji na našem području, a i šire. Iskoristili smo priliku kako bismo joj postavili nekoliko pitanja. Pitali smo ju otkad se bavi proizvodnjom proizvoda od aronije. Odgovorila nam je da se time počela baviti prije sedam godina zbog bolesti u obitelji po preporuci liječnika. I eto, danas je to postao obiteljski posao: proizvode sokove, čaj i pekmez od aronije. Bave se također uzgojem malina. U sezoni ih prodaju na tržnici, a i prave sokove od

maline. Berbu aronije obavljaju ručno i uz pomoć strojeva, u kolovozu.

Aroniju spremaju u sanduke, a zatim ju voze na preradu.

Gospođa Mandica preporučila nam je svoje proizvode.

Karla Savatović, Maja Mašić i Marta Pavelić, 2. a

Svačiji je život zanimljiva priča

Prema zadnjim podacima na svijetu ima 7.5 milijardi ljudi, to bi značilo da ima 7.5 milijardi priča. Kada smo se rodili, nismo znali koji je naš talent, ali s vremenom smo ga otkrili i počeli razvijati. Svatko ima pravo prepričati i iznijeti svoju priču. Svake sekunde umre 1.78 ljudi, što bi značilo da se u minuti dogodi 107 smrti, a na Zemlji zaplače 4.3 beba, još priča, zar nije to lijepo? Svaki dan u svijetu umre 25 000 ljudi samo od gladi, a koliko ih umre od bolesti ili drugih uzroka smrti. Oni su otišli i više nikada se neće vratiti, nećemo čuti njihove priče. Koliko ljudi se danas nije probudilo, oni nisu dobili priliku za novi dan, ali mi jesmo i zato ju trebamo iskoristiti.

Postoji izreka koja kaže: "Uči kao da nikada nećeš umrijeti i živi kao da ćeš sutra umrijeti". Ne znamo hoćemo li se ujutro probuditi, ali svejedno navijemo alarm, to se zove nada. Treba živjeti u nadi. Ne znamo ni što nas sutra čeka, ali neka nas to ne obeshrabri. Nismo sigurni ni kada ćemo umrijeti i koliko nam je još ostalo, zato iskoristimo preostalo vrijeme i napišimo najljepšu moguću priču. Smijmo se, plačimo od sreće, skačimo, veselimo se, plešimo, živimo punim plućima. Svatko od nas živi dan po dan, ima svoje snove i vizije te hoda ka svome cilju. Moramo biti iskreni, život nije lak. Ako želimo nešto postići, moramo se potruditi. Uvijek postoji mogućnost da ne uspijemo, ali ne trebamo očajavati, nego samo ići naprijed i nikade ne odustati. Netko se rodi u bogatoj obitelji, ali nije sretan jer novcem se ne može sve kupiti. Ne može se kupiti ono najvažnije, ljubav. Netko se rodi siromašan, ali sretan jer zna cijeniti male stvari, mi ne znamo kakav je čiji život i kakav "križ" nosi, što je sve prošao. Ima ljudi koji prežive velike i strašne gubitke u životu, ali nikada ne izgube radost i nadu. Tim ljudima se divim, nije lako izgubiti sve i pasti, a onda ustati jači no ikada. Uvijek me nekako trgne činjenica da netko sad umire, trpi, pati ili plače, zapravo ona shvatim da je moj život lijep. Kada vidimo kakve probleme imaju drugi, shvatimo da to što mi nazivamo problemima, u usporedbi s njihovima su ništa.

Svatko od nas je samo mali dio, komadić u ovom svijetu. Možda nismo značajni za ostale, ali mi smo također ovdje i vrijedimo, bez obzira na to što smo mali i neznatni. Možda nismo veliki pjevači, plesači, umjetnici, ali mi smo pisci svoje priče i svatsko ima pravo napisati ju po svojim pravilima. Možda ne možemo promijeniti svijet, ali možemo promijeniti sebe i otuda sve kreće.

Maja Mašić, 2. a

Županijsko natjecanje iz košarke

U gradskoj dvorani u Gospiću svoje snage u košarci odmjerile su ekipe srednjih škola Ličko-senjske županije 19. veljače 2020. s početkom u 10:00 sati. Sudjelovale su *Gimnazija Gospić*, *Strukovna škola Gospić*, *Srednja škola Pavla Rittera Vitezovića* iz Senja i *Srednja škola Otočac*.

Izašavši na teren, led su probili Strukovna škola Gospić i Srednja škola Pavla Rittera Vitezovića iz Senja. Unatoč velikoj hrabrosti obiju ekipa, momčad iz Senja pobijedila je rezultatom 27:24.

U drugoj utakmici igrale su Gimnazija Gospić i Srednja škola Otočac. Otočac je cijelu utakmicu dominirao terenom zabijajući koševe te usprkos brojnim pokušajima Gimnazije Gospić, Otočac je odnio pobjedu. Završni rezultat bio je 43:27.

U trećoj utakmici suprostavili su se Strukovna škola Gospić i Gimnazija Gospić. Bolja momčad bila je Strukovna škola Gospić. U okršaju Gimnazije i Strukovne škole pobijedila je Strukovna škola Gospić. Utakmica je završila 40:15.

Finale se odigralo između Srednje škole Otočac i Srednje škole Pavla Rittera Vitezovića iz Senja. Momčad Otočca bila je uigranija i puno bolja od momčadi iz Senja. Utakmica je završila pobjedom Otočca 27:5.

Završni poredak:

1. mjesto: Srednja škola Otočac
2. mjesto: Srednja škola Pavla Rittera Vitezovića iz Senja
3. mjesto: Strukovna škola Gospić
4. mjesto: Gimnazija Gospić

Nika Tomičić i Karla Savatović, 2. a

ZABAVNI KUTAK - AFORIZMI I EPIGRAMI

Ja živim, ti umireš,
a samo Bog zna što je bolje.

Vlatka Sorić, 2. a

Postoje tri vrste djevojaka:
lijepe, pametne i većina.

Marta Pavelić, 2. a

Prijatelji razgovaraju, ali i ogovaraju.

Maja Mašić, 2. a

Zar je živjeti kako želiš postalo privilegija?

Paula Matanović, 2. a

O sudbini govore oni kojima je dobro.

Ana Serdar, 2. a

Bolje je pasti travu nego biti pod leđinom.

Andrea Valjin, 2. a

Ljubav – donosi li ju vrag ili Bog?

Andrea Valjin, 2. a

Bolje je ispasti glup nego ispasti iz aviona.

Patricia Pavletić, 2. a

Neki vole da bi živjeli, a neki žive da bi voljeli.

Ema Filipović, 2. a

Pravi prijatelji su kao zvijezde – ne vidiš ih uvijek, ali znaš da su tu.

Ema Filipović, 2. a

Ljubav je ozbiljna mentalna bolest.

Karla Savatović, 2. a

Logika je najjednostavniji način da samouvjereno dođeš do krivog zaključka.

Karla Savatović, 2. a

Bolje je biti pojeden mrtav nego živ.

Božena Milinković, 2. a

Život je kao utakmica, neki igraju, a neki sjede na klupi.

Iva Rukavina, 2. a

Ljubavi treba biti, ljubav se ne treba kriti.

Iva Špoljarić, 2. a